

Μνημόσυνο υπέρ αναπαύσεως του μακαριστού Τρίκκης και Σταγών

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου

Μνημόσυνο υπέρ αναπαύσεως του μακαριστού Μητροπολίτη Τρίκκης και Σταγών κυρού Αλεξίου τέλεσε η Ιερά Μητρόπολη Τρίκκης, Γαρδικίου και Πύλης για τη συμπλήρωση ενός έτους από την εκδημία του, το Σάββατο 4 του μηνός Δεκεμβρίου ε.έ.

Ο Σεβ. Μητροπολίτης Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου κ. Δαμασκηνός, προσκληθείς από τον οικείο Ποιμενάρχη Σεβ. Μητροπολίτη κ. Χρυσόστομο, προέστη της Θείας Ευχαριστίας και του Μνημοσύνου.

Συλλειτουργήσαν οι Σεβ. Μητροπολίτες Γλυφάδος, Ελληνικού, Βούλας, Βουλιαγμένης και Βάρης κ. Αντώνιος, Νικοπόλεως και Πρεβέζης κ. Χρυσόστομος, Λαγκαδά, Λητής και Ρεντίνης κ. Πλάτων και Τρίκκης, Γαρδικίου και Πύλης κ. Χρυσόστομος και εκκλησιάσθη από του Ιερού Βήματος ο Σεβ. Μητροπολίτης Λαρίσης και Τυρνάβου κ. Ιερώνυμος.

Ο Σεβ. Μητροπολίτης Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου κ. Δαμασκηνός στην προσλαλιά του για τον μακαριστό Ιεράρχη είπε:

«Εἰς τὴν μακρὰν ἀλυσίδα τῶν Ἀρχιερέων τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας, εἰς τοὺς ὁποίους ἡ Μία, Ἁγία, Καθολικὴ καὶ Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία ἀνέθεσε τὴν ἐπισκοπικὴν εὐθύνην, ὡς «ζυγὸν χρηστὸν καὶ φορτίον ἐλαφρόν», κατὰ τὴν φωνὴν τοῦ Κυρίου (πρβλ. Ματθ. ια΄, 30), συγκαταριθμοῦνται προσωπικότητες, αἱ ὁποῖαι, αἴρουσαι μετὰ χαρᾶς καὶ βαθείας συναισθήσεως τὸν σταυρόν τοῦ χρέους, παρέδιδον αὐτόν ἀλληλοδιαδόχως μέ μαρτυρικὴν αὐτεπίγνωσιν, συμφώνως καὶ πρὸς τὰς ἐπιταγὰς τῆς καθ’ ἑκαστα ἱστορικῆς στιγμῆς. Οὕτως, ἔχομεν Ἁγίους Ἱεράρχας, οἱ ὅποιοι, ἀναλόγως τοῦ χαρίσματός των καὶ τῶν ἀναγκῶν τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ σώματος, ἠνάλωσαν ἑαυτοὺς εἰς τὴν διακονίαν τῆς σωτηρίας τοῦ ποιμνίου των ποικιλοτρόπως καὶ ἐν παντί, παραμένοντες ἀμετακίνητοι καὶ ἐδραῖοι εἰς τὴν πίστιν καὶ στεργοὶ εἰς τὴν ὁμολογίαν, μέχρι καὶ αὐτοῦ τούτου τοῦ δι’ αἵματος μαρτυρίου, καὶ τῶν ὁποίων ἡ μνήμη ἀναζωπυρῶνει εἰς τὴν συνείδησιν τῆς Ἐκκλησίας τὴν διαρκῆ παρουσίαν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καὶ ἐνδυναμώνει τὸ Ὁρθόδοξον φρόνημα ὅλων μας.

»Μιᾶς τοιαύτης ἐξεχούσης μορφῆς, δηλαδή τοῦ Τρίκκης καὶ Σταγῶν Ἀλεξίου, ἡ ἐκκλησιαστικὴ μνήμη, μέ ἀφορμὴν τὴν συμπλήρωσιν ἔτους ἀπὸ τῆς ὁσιακῆς ἐπισφραγίσεως τῆς ἁγίας ἀρχιερατικῆς βιοτῆς Του, ἐπαναβεβαιώνει καὶ σήμερον εἰς ὅλους ἡμᾶς ὅτι «Ἰησοῦς Χριστὸς χθὲς καὶ σήμερον ὁ αὐτός καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας» (Ἑβρ. ιγ΄, 8) καὶ ἐμφανίζει εἰς τὸν κόσμον τὴν ἀξίαν τὴν ὁποίαν ἔχει διὰ τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν Ὁρθοδόξων, ἡ συνέπεια, τὸ χρέος καὶ ἡ σταθερὰ προσήλωσις ὅλων, καὶ πρωτίστως τῶν ποιμένων τῆς λογικῆς ποιμένης τοῦ Χριστοῦ, εἰς τὴν σωστικὴν ἀλήθειαν τοῦ Σταυροῦ καὶ εἰς τὴν βεβαιότητα τῆς Ἀναστάσεως. Αὐτὴν τὴν εὐλογημένην Σταυροαναστάσιμον διάστασιν τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως, ἀδελφοί ἀγαπητοί, ἔζησε ὁ μεταστάς ποιμενάρχης τῆς θεοσώστου ταύτης ἐπαρχίας διακονήσας τὸ πιστευθέν εἰς αὐτόν ποιμνιον ἀπὸ τοῦ ἔτους 1981, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ καθ’ ὅλην τὴν ἱερατικὴν καὶ ἀρχιερατικὴν του πορείαν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1954, μέ ὑπομονὴν καὶ ἐγκαρτέρησιν, μέ κόπον καὶ θυσίας, μέ ἐλπίδα καὶ ἀναμονήν, μακρὰν ἀποκλεισμῶν, ἀκροτήτων, ἐφημέρων στόχων καὶ ἐγκοσμίου θεωρήσεως τῶν γεγονότων καὶ τῆς πορείας τῆς ἱστορίας.

»Περὶ τῆς ζωῆς καὶ τοῦ ἔργου τοῦ ἀοιδίμου Μητροπολίτου Ἀλεξίου εἶχομεν τὴν τιμὴν κατ’ ἀνάθεσιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τοῦ Μακαριωτάτου Προέδρου αὐτῆς, Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου νά ὁμιλήσωμεν ἐκτενῶς πρό ἔτους κατὰ τὴν ἐξόδιον αὐτοῦ ἀκολουθίαν. Τοῦτο ὀφείλομεν ὅμως νά

καταθέσωμεν καί αὐθις σήμερον ὅτι ὁ ἀποιχόμενος Ἄρχιερέυς κατά τόν μακρύν δόλιχον τῆς προσκαίρου ζωῆς του ἐπορεύθη ἰσχύων ἐν τῷ ἐνδυναμοῦντι αὐτόν Χριστῷ, διά νά κερδίση καί τούς ἐγγύς καί τούς μακράν τῆς πίστεως. Οὐδέποτε ἀπέστη τοῦ εὐαγγελικοῦ λόγου καί τρόπου. Μακροθυμῶν καί ἀναμένων ἐκήρυξε τήν ἐπιείκειαν, τήν ἀνοχήν, τόν σεβασμόν εἰς τό πρόσωπον τοῦ ἐτέρου. Ἐβλεπε τούς πάντας ὡς ἀδελφούς τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. Ἐδίδαξε τήν συνύπαρξιν καί παραβλέπων τήν ἀδικίαν προσέβλεπεν εἰς τήν ἐπιστροφήν τῶν πεπλανημένων καί εἰς τήν μετάνοιαν τῶν ἀπολωλότων.

»Οὐδέποτε ἐπρόδωσεν τήν εἰς Χριστόν πίστιν του διά κάποιαν σκοπιμότητα, διεφύλαξε τό «ἰῶτα» καί τήν «κεραίαν» εἰς τά οὐσιώδη (πρβλ. Ματθ. ε', 18), ἄσπιλον καί ἀμώμητον τήν παρακαταθήκην τῶν Πατέρων, προασπιζόμενος τάς τιμίας παραδόσεις καί ἀρχάς της. Οὐδέποτε ἐγκατέλειψε τόν καλόν ἀγῶνα. Αὐτῶν τῶν σωτηριολογικῶν καί ἐσχατολογικῶν προοπτικῶν τάς ὁροθεσίας ὑπηρέτησε ὁ μνημονευόμενος σήμερον Ἱεράρχης, ὁ ὁποῖος, ὅπως οἱ ἅγιοι καί οἱ μάρτυρες, εἶναι διά τήν Ἐκκλησίαν ἀφορμή ἐγκαυχήσεως καί πρός Θεόν εὐχαριστίας. Εἴη ἡ μνήμη τοῦ μακαριστοῦ Μητροπολίτου Τρίκκης καί Σταγῶν κυροῦ Ἀλεξίου ἀμετάθετος ὁδοδείκτης δι' ὅλους ἡμᾶς τούς νεωτέρους, φωτίζουσα τούς λογισμούς καί ἐνδυναμοῦσα ἡμᾶς “ποιεῖν τά φωταυγῆ καί καθαρά, Θεοῦ θελήματα”. **Α ἰ ω ν ἱ α υ ὁ ὅ ῃ μ ν ἡ μ η!**»

Με την ευκαιρία της επισκέψεώς του στη Θεσσαλία ο Σεβασμιώτατος επισκέφθηκε τον Σεβ. Μητροπολίτη Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφανείων κ. Τιμόθεο στην έδρα του και τις Ιερές Μονές Κορώνης (Ι.Μ. Θεσσαλιώτιδος) και Κοιμήσεως Θεοτόκου Κόρμποβου (Ι.Μ. Τρίκκης).

